

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΤΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΗ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟΥ

Ι. ΕΝΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

*Ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Ἄβυσσο τοῦ πνευματικοῦ Ἀπείρου, τὴ Θεότητα,
Κλείνω μέσα μου τὴν Ἄβυσσο τοῦ πνευματικοῦ Ἀπείρου, τὴ Θεότητα,
Πάω στὴν Ἄβυσσο τοῦ πνευματικοῦ Ἀπείρου, τὴ Θεότητα.*

Τὸ Πᾶν εἶναι Ἐν

Καὶ τὸ Πᾶν — Ἐν εἶναι Πνεῦμα — ἀστραφτερὴ Ἀυτενέργεια —

Ἐλευθερία — Ζωὴ — Δημιουργία — Αἰωνιότητα — Ἀθανασία

Καὶ τὸ Πᾶν — Ἐν — Πνεῦμα — ἀστραφτερὴ Ἀυτενέργεια — Ἐλευθε-

ρία — Ζωὴ — Δημιουργία — Αἰωνιότητα — Ἀθανασία εἶναι ὁ Θεός.

*Τὰ πάντα μέσα στὸ Σύμπαν εἶναι θεῖα, «πλήρη θεῶν», πλήρη Θείου,
πνευματικά, ἡλιογέννητα, αἰεζωα, ἀνώλεθρα, αἰώνια, ἀθάνατα.*

*Τὰ πάντα μέσα στὸ Σύμπαν εἶναι δημιουργήματα καὶ πλάσματα τοῦ
Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν οὐσία τοῦ Θεοῦ, κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωση
τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὴν παντοδυναμία, τὴν πανσοφία, τὴν παναγαθότητα,
τὴν πανελευθερία καὶ τὴν πανδικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλήψεις κι'
ἐνσαρκωμοὶ τοῦ Θεοῦ μέσα στὴ Δημιουργία, αἰσθητὰ φαινόμενα κι'
αἰσθητὲς μορφὲς τοῦ Θεοῦ.*

*Τὸ Σύμπαν εἶναι ἓνας ἐνιαῖος πολύπτυχος καὶ πολύμορφος, ἄπει-
ρος κι' αἰώνιος ὄργανισμὸς Πνεύματος — Ζωῆς («ζῶον ἔμψυχον ἐν-
νονν τε τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν γενέσθαι», μὲ τοὺς
ἴδιους τοὺς λόγους τοῦ Πλάτωνος (Τίμαιος 30ΒΓ).*

Τὸ Πᾶν — Ἐν, τὸ Σύμπαν, συνθέτουν ἄπειρες ἀπλές πνευματικὲς οὐσίαι, μεταφυσικὲς ὀντότητες, ἐνότητες καὶ ὁλότητες, ἐννάδες ἢ μονάδες, οὐσίαι καὶ ὀντότητες — ὑπάρξεις, ὀργανικὰ μέλη τοῦ πνευματικοῦ ἀπείρου καὶ αἰωνίου Σύμπαντος, σὲ τελεία ἀλληλεξάρτηση, ἀλληλενέργεια καὶ ἀλληλεπίδραση καὶ σὲ ἀπόλυτη ἐνότητα καὶ ἁρμονία μὲ τὴν παγκόσμια ἁρμονία ὅλης τῆς Δημιουργίας. Οὐσίαι ποὺ καθεμίά τους εἶναι καθρέφτης τοῦ Σύμπαντος καὶ κλείνει μέσα της ὅλο τὸ Σύμπαν.

Τὸ Σύμπαν εἶναι, ὑπάρχει, λειτουργεῖ, ζεῖ, σὲ ἄπειρη καὶ αἰώνια ὀργανικὴ ἀνοδικὴ ἱεραρχικὴ ἐξέλιξη καὶ πρόοδο, ἀπὸ τὸ κατώτατο ὡς τὸ ἀνώτατο ὄν, ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ Ἐπιπλαστοῦ καὶ Ἐμορφου καὶ τοῦ Ἐσυνειδήτου ὡς τὸν κόσμον τῶν ἀνώτερων οὐσιῶν, ψυχῶν, μορφῶν, συνειδήσεων, βουλήσεων, τῶν καθαρῶν πνευμάτων. Τὸ κατώτατο ὄν εἶναι τὸ Ἐπιπλαστο καὶ Ἐμορφο καὶ Ἐσυνειδήτο ὄν, τὸ ὄν χωρὶς συνείδηση καὶ βούληση. Τὸ ἀνώτατο ὄν εἶναι τὸ ὄν ὅλων τῶν ὄντων, ἡ μορφή ὅλων τῶν μορφῶν, τὸ πνεῦμα ὅλων τῶν πνευμάτων, τὸ πρόσωπο ὅλων τῶν προσώπων, ἡ ἐννάδα ἢ μονάδα ὅλων τῶν ἐννάδων ἢ μονάδων, μὲ ἓνα λόγο ὁ Θεός.

Μέσα στὸ Σύμπαν βασιλεύει ἓνα πνεῦμα, μιὰ σκέψη, μιὰ συνείδηση, μιὰ βούληση, ἓνα γενικὸ παγκόσμιο καὶ παναιώνιο σχέδιο, ἓνας γενικὸς παγκόσμιος καὶ παναιώνιος σκοπός, ἡ συνείδηση — βούληση καὶ τὸ σχέδιο καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Θεοῦ.

Οὐσία καὶ βάση τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Σύμπαντος ἡ ἀρχὴ τῆς κοινῆς ρίζας ὅλων τῶν ἀτομικῶν ὄντων, ἀτομικῶν ἢ προσωπικῶν ψυχῶν ἢ πνευμάτων, τῆς ρίζας τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἴδιο πνεῦμα, ἡ ἴδια μοῖρα. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ὁμοουσίου καὶ τῆς ὁμοιομορφίας, τῆς ἀπόλυτης ἐνότητας καὶ ταυτότητας καὶ ἁρμονίας ὅλης τῆς Δημιουργίας, τῆς Ἀδερφοσύνης τοῦ Σύμπαντος, τοῦ Ἐρωτος ὅλων τῶν ὄντων.

Ὁ Ἐρως, στὸ αἰώνιο νόημα τῆς ἀθάνατης Διοτίμας τοῦ Συμποσίου τοῦ Πλάτωνος, οὐσία τῆς καρδιάς τοῦ Θεοῦ, ἡ θεία Ἀγάπη ὅλου τοῦ Κόσμου καὶ τοῦ δημιουργοῦ ὅλου τοῦ Κόσμου, τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ μόνη δύναμη τοῦ λυτρωμοῦ μας καὶ τῆς σωτηρίας μας στὴ ζωὴ μας μέσα στὴ Δημιουργία καὶ τὸν Ἐπειρο Χρόνον.

.....

Ὁ Ἔρως τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης,
 Τῆς μεγάλης παιδαγωγοῦ ὅλης τῆς Ἀνθρωπότητος,
 Ἀποκάλυψη μέσα στὴ ζωὴ ὅλου τοῦ Κόσμου
 Τῶν κόσμων τοῦ Ἀληθινοῦ, τοῦ Ἀγαθοῦ καὶ τοῦ Ὄραίου,
 Ὡς τῶν τριῶν μορφῶν τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ,
 Μᾶς ἐνώνει μὲ τὸ Σύμπαν μέσα στὸν Ἄπειρο Χωρόχρονο
 Καὶ μὲ τὸ δημιουργὸ καὶ κυβερνήτη τοῦ Σύμπαντος, τὸ Θεό,
 Καὶ μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὸ Θάνατο, τὸν αἰώνιο Ζόφο καὶ τὸ αἰώνιο Μηδέν.
 Ἡ σκέψη τοῦ Θανάτου ὑπῆρξε τὸ μεγάλο μαρτύριο
 Καὶ ὁ σταυρὸς ὅλων τῶν σταυρῶν ὅλης τῆς ζωῆς μου.
 Ἡ σκέψη τῆς Ἀδερφοσύνης τοῦ Ἀνθρώπου
 Μὲ ὅλη τὴν Ἀνθρωπότητα καὶ ὅλη τὴν ἄπειρη κι' αἰώνια Δημιουργία
 Μὲ λυτρώνει ἀπὸ τὸ στοιχειὸ τοῦ Θανάτου
 Καὶ τῆς μεταφυσικῆς Ἀγωνίας.

Ὁ ἔρως μου τῆς Οὐρανίας Ἀφροδίτης,
 Τῆς ἀγαπημένης ἀθάνατης θείας αἰωνίας γυναίκας τῆς ζωῆς μου,
 Τῆς γυναίκας τοῦ αἰωνίου θείου Μυστηρίου,
 Μὲ ἀνεβάζει στὸν Οὐρανὸ καὶ στ' Ἄστρα καὶ στὸ Φῶς
 Ὅλων τῶν κόσμων τῆς Αἰωνιότητος — Ἀθανασίας καὶ τῆς Θεότητος,
 Καὶ μοῦ ἀποκαλύπτει τὸ αἰώνιο μυστικὸ
 Τῆς ζωῆς τοῦ Ἀνθρώπου μέσα στὸ Ἄπειρο καὶ τὴν Αἰωνιότητα,
 Τὸ μυστικὸ τῆς θειότητος τοῦ Σύμπαντος,
 Τῆς ἀπόλυτης ἐνότητος τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κόσμου καὶ τοῦ Ἀνθρώπου,
 Καὶ τῆς θείας οὐσίας τοῦ Ἀνθρώπου, ὡς μορίου τοῦ Κόσμου,
 Τοῦ μέγιστου, ἀριστοῦ, κάλλιστου καὶ τελειότατου αἰσθητοῦ Θεοῦ,
 Εἰκόνας τοῦ νοητοῦ Θεοῦ,
 Μ' ἓνα λόγο τοῦ Ἀνθρώπου, ὡς ἀθάνατου Θεανθρώπου (Πλάτ. Τίμ.)

Θρησκεία μου

Ἡ Θρησκεία τοῦ ἱεροῦ ἐνορατικοῦ Ἀνθρώπινου Λόγου,
 Πηγῆς ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν μέσα στὸ αἰσθητὸ Σύμπαν
 Ἀπ' τὸ ἄπειρο κι' αἰώνιο Σύμπαν
 Τῶν ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τὸ Θεὸ βλέπω, μὲ τὰ μάτια τοῦ πνεύματός μου καὶ τῆς ψυχῆς μου,
 Ὡς ἄπειρη κι' αἰώνια καθαρὴ ἐνέργεια πνευματικὴ
 Μέσα στὸ ἄπειρο κι' αἰώνιο αἰσθητὸ Σύμπαν,
 Πότε μέσα σὲ ἀστραπὲς καὶ φλόγες, πότε μέσα σὲ ἄπειρη ἀνοιξὴς γαλήνη.

Στῶν ἀβύσσων τῆς ζωῆς μου τὰ χεῖλη,
 Μὲ δάλοισα τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου,
 Εἶδα μπρὸς μου τὸ θεό, μὴ ἀπόκοσμη νυχτιά,
 Πατέρα μου στοργικό,
 Μὲ ἀπειρη μακροθυμιά, εὐσπλαχνία καὶ καλωσύνη
 Σωτήρα μου καὶ λυτρωτὴ μου.

Τοῦ Θεοῦ τῆ φωνή
 Σὲ κάθε τῆς ζωῆς μου στιγμή
 Ἄκω μέσα στὸ Σύμπαν
 Ὡς ἀπειρη κι' αἰώνια οὐράνια συμφωνία μουσική.

Ὁ Θεός μου
 Καὶ θεὸς ὄλου τοῦ Κόσμου
 εἶναι ἡ ἐντελέχεια τοῦ Ἀπολύτου.

Ὁ Θεός μου
 Καὶ θεὸς ὄλου τοῦ Κόσμου
 εἶναι παντέλειος, πανταχοῦ παρών, παντοδύναμος, πανδημιουργός,
 Πάνσοφος, πανάγαθος, πανώρητος,
 Πανελεύθερος, πανδίκαιος, πανκυβερνήτης στοργικός - πανπρονοητικός.

Ὁ Θεός μου
 Καὶ θεὸς ὄλου τοῦ Κόσμου
 εἶναι ὁ ὑπερβατικός προσωπικός πνευματικός θεός,
 Ἄπειρος καὶ αἰζωος Λόγος — Ἡλιος,
 Πρώτη ἀρχὴ κι' αἰτία καὶ πανυπέροτος τελικός σκοπὸς τοῦ Παντός.

Στοῦ θεοῦ Ἐνορατικοῦ Λόγου τὸ φῶς
 Καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ Ἀνθρώπου ἐνορῶ,
 Ἀθάνατη φωτιά
 Ἀπ' τοῦ Θεοῦ τὴν ἀπειρη κι' αἰώνια πυρκαγιά.

Τίποτα πὶδ ἅγιο, πὶδ ἱερό, πὶδ θεῖο μέσα στὸν Κόσμο
 Ἀπὸ τὴ Ζωή, τὴν ἡλιογέννητη θεία αἰώνια Ζωή.
 Τὸ Πᾶν εἶναι ζωὴ καὶ μόνο ζωή.
 Καὶ ἡ Ζωὴ εἶναι Πνεῦμα καὶ ὡς Πνεῦμα εἶναι ἀθάνατη κι' αἰώνια.

Θάνατος δὲν ὑπάρχει στὸν Κόσμο.

‘Ο Θάνατος εἶναι φαινομενικότητα, ὄνειρο, φαντασία.

‘Η Ζωὴ εἶναι ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν Κόσμο.

Οὐσία τῆς Ζωῆς ὁ ἔρως τῆς Δημιουργίας, τῆς Αἰωνιότητας,
Τῆς Ἀθανασίας, ὁ «Τόκος ἐν τῷ καλῷ» (Πλάτ. Συμπόσιο),

‘Η Δημιουργία μέσα στὸ Αἰώνιο, τὸ Θεῖο.

“Εξησα στήν Αἰωνιότητα τῆς προὑπαρξῆς μου

Πρὶν ἀπ’ τὸν ἐρχομό μου στὸν Κόσμο.

Καὶ θὰ ζήσω στήν Αἰωνιότητα τῆς ὑπαρξῆς μου

“Υστερ’ ἀπ’ τὴν ἀποχώρησή μου ἀπὸ τὸν Κόσμο.

II. ΠΙΣΤΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Πιστεύω.

Καὶ ἡ πίστη μου ἀσάλευτη, ὅπως τὸ “Απειρο καὶ ἡ Αἰωνιότητα,

Πίστη τοῦ Λόγου.

Πιστεύω στὸ Πνεῦμα,

Τὸ Ἐνορατικὸ Δημιουργικὸ Πνεῦμα,

‘Αστραπὴ ἀστραπῶν καὶ κεραυνὸν κεραυνῶν τοῦ Θεοῦ μέσα στὸ Σύμπαν.

Πιστεύω

Στὴ Ζωή, σπλά’ ἀπ’ τοῦ Θεοῦ.

Τὴν ἀπειρη κι’ αἰώνια μέσα στὸν Κόσμο φωτιὰ καὶ φλόγα.

Πιστεύω

Στὸ Φῶς,

Τῆς καρδιάς τοῦ Θεοῦ τὸ αἷμα.

Πιστεύω

Στὴν Ἀλήθεια, στὴν Ἀρετή,

Στὴν Ὁμορφιά, στὴν Καλωσύνη — Ἀγιωσύνη,

Στὴ Δευτεριά — Δικαιοσύνη,

‘Ηλιάδες κόρες τοῦ ἀπολύτου ἀείζωου Λόγου, τοῦ Θεοῦ.

.....

Πιστεύω

Στὸν ἄνθρωπο — Θεάνθρωπο.

Πιστεύω

Στὴν Οὐρανία — Ἀφροδίτη,
 Τὴ θεία αἰωνία Γυναίκα,
 Παναγία Μητέρα τῶν αἰώνιων θεῶν
 Καὶ τῶν ἀθανάτων κοσμανθρώπων καὶ θεανθρώπων.

Πιστεύω

ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΑ,
 Πάνσεπτη, πανάχραντη, πανάμωμη,
 Πανέσθη ἀθάνατη Μητέρα
 Τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ αἰωνίου Ἑλληνικοῦ
 Ἄνθρώπου — Θεανθρώπου.

«ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ,
 ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ,
 ΚΑΙ ΘΕΟΣ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ».